

Drazí bratři a sestry. Je mi líto, že píšu dopis, který Vás nepotěší. Ačkoli bych Vám rád napsal každému osobně, okolnosti mě nutí psát hromadný dopis.

Dne 7. 3. 2012 jsem byl radou starších předvolán před právní výbor. Nebyl jsem souzen jako "*smilník nebo chamtivec nebo modlár nebo utrhač nebo opilec nebo vyděrač*" (1. Korint'anům 5:11), ani jako ten, kdo "*nezůstává v KRISTOVĚ učení*" (2. Jana 9), ale za to, že své svědomí podřizuji spíše Božímu inspirovanému slovu – Bibli – než lidským naukám a soudům. Sami ovšem víte, že jsem neobcházel sbor, a nevnucoval nikomu nějaký jiný názor. Pouze jsem o zjištěných rozporech mezi oficiálními naukami a Písmem zcela věcně hovořil s několika přáteli, které znám jako ty, kteří po letech studia dokážou argumentovat přímo z Bible. A pokud vím, nikdo z nich neměl důvod si na mě stěžovat a ani to neudělal. Také jsem 2. 10. 2011 z vlastní iniciativy hovořil o zmíněných rozporech s místními staršími a krajským dozorcem, a poté se mnou několikrát hovořili sboroví starší.

To, co mě a mou manželku znepokojuje, nejsou samotné chyby v naukách (neznáme totiž církev, která je nemá, a neznáme člověka, který se nemýlí), ale odsuzování těch, kteří mají v souladu se svým svědomím, odlišný názor, který ovšem není v rozporu s "Kristovým učením" a Svatým Písmem. Věříme totiž, že Bible, inspirované Boží slovo, stojí vždy výše, než výklady lidí, kteří sami přiznávají, že "nemají božskou inspiraci" (brožura Svědkové Jehovovi - jt str. 3 Kdo jsou?).

Pokud Vás zajímají dva konkrétní snadno ověřitelné příklady nebiblického odsuzování, čtěte DODATEK za tímto dopisem. Pokud Vás nezajímají, tak jej nečtěte. Nechceme Vám je předkládat proti Vaší vůli.

Společně s manželkou Liduškou stále milujeme našeho Otce v nebesích i Pána Ježíše, který za naše hříchy prolil svou drahocennou krev. Také Vás máme stále rádi jako své bratry a sestry, a budeme se za Vás dále modlit. Věříme, že svědkové Jehovovi vyučují řadu dobrých věcí. Nemůžeme ovšem jednat proti svému svědomí a souhlasit s určitými nebiblickými naukami a praktikami organizace svědků Jehovových. Přesto jsme si nepřáli Vás, své bratry a sestry opustit. Ovšem jak mi dal najevo právní výbor, organizace žádný odlišný názor nepřipouští a to i v případě, že jej člen sboru druhým nevnučuje. A tak již nemůžeme a ani nechceme být známi, jako svědkové Jehovovi, ale pouze biblicky jako *křesťané* – podle "Krista", protože „*v žádném jiném není záchrana, neboť pod nebem není žádné jiné jméno, jež bylo dáno mezi lidmi, jímž máme být zachráněni.*“ (Skutky 4:12; 11:26)

Dle Ježíšova podobenství u Matouše 13:24-30, 36-42 věříme, že "pšenice" – praví křesťané vyznačující se láskou - roste společně s "plevelem" – ďáblovými napodobeninami křesťanů – až do Kristova příchodu, přičemž před žní, je nedokážou spolehlivě rozlišit a oddělit ani andělé – natož pak lidé prostřednictvím náboženských organizací. Proto věříme, že jak pšenice, tak i plevel se společně vyskytuje v mnoha církvích, včetně svědků Jehovových. Věříme, že Bůh schvaluje jednotlivé křesťany dle jejich víry a stavu srdce, ne dle příslušnosti k náboženské organizaci.

Svým postojem ovšem nikomu z Vás neupíráme právo na odlišný názor, ani netvrdíme, že my jediná známe o všem pravdu – to bychom se dopustili přesně toho, co odmítáme – netolerance k názorům druhých. Naopak, ještě mnoho věcí se musíme učit, přičemž konečnou autoritou je pro nás Bohem inspirované Svaté Písmo.

Z naší strany nemáme žádný důvod Vás zavrhnout či nezdravit. Pokud ale budete dle svého svědomí cítit, že kontakt s námi, či zdravení nás, je hřích proti Bohu, určitě jedněte dle tohoto svého svědomí. Nebudeme se na Vás zlobit. Vaše dobré svědomí před Bohem a Kristem je důležitější. Nezlobíme se ani na starší bratry z právního výboru. Věříme, že Vy i sboroví starší máte upřímné pohnutky. Nicméně vězte, že tento soud, stejně jako mnoho dalších, nebyl soud Boží, ale soud několika vlivných lidí, kteří se považují za "Boží sdělovací

prostředek". Proto Vás prosíme, abyste si každou nauku i postoj ověřovali ve své Bibli (např. 2Jana10 poznámka pod čarou a celý kontext 2Jana). Chceme také, abyste věděli, že i když k nám zaujmete odmítavý postoj, máte u nás nyní i v budoucnosti dveře stále otevřené.

Rádi bychom Vás na závěr požádali o malou laskavost: již jsem od jednoho bratra slyšel tvrzení, že říkám, že náš nebeský Otec a Syn Ježíš Kristus "jsou jedna osoba" – což neříkám, nevěřím tomu a nevěřím tomu ani lidé z jiných církví, které osobně znám (pouze jsem se onoho bratra zeptal, jak je možné, že Žalm 97:7, který hovoří o Jehovovi, uplatňuje apoštol Pavel v Hebrejcům 1:6 na Ježíše Krista). Proto prosíme: nastavte sobě i druhým hráz proti pomluvám, polopravdám a neověřeným zprávám. To, čemu věříme, rádi sdělíme osobně těm, které to zajímá. Děkujeme.

Jaromír a Lydie Rybenských

Ve Staňkovicích u Žatce 16.3.2012

DODATEK:

1) Například lidé, kteří oslovují Krista jako svého Pána, se nemohou stát nebo zůstat svědky Jehovovými, a to přes to, že v Bibli jsou příklady těch, kdo Pána Ježíše prosili i po jeho vystoupení do nebe (Skutky 7:59, 2Korint'anům 12:8–9, 1Korint'anům 1:2). Budou tito lidé Bohem odsouzeni? Dle oficiální nauky platí, že pokud nějací lidé "nepatří k Jehovově organizaci", "jsou prokazatelně součástí Satanovy organizace, [a] budou potrestáni" (Strážná Věž - w01 2/15 str. 14 odst. 12).

2) Podobně byli naši bratři během více než padesáti let do roku 1996 vylučováni za nástup civilní služby a to přes to, že takový soud nemá podklad v Bibli. (Viz kniha "Sjednocení v uctívání jediného pravého Boha". New York 1991, s. 167, odst. 14; a změna nauky ve Strážné Věži z 1.května 1996 - w96 5/1 str. 19-20 odst. 18.) A bratrům, kteří byli dříve takto nespravedlivě vyloučeni, se nikdo neomluvil, a jsou i přes změnu nauky stále považováni za vyloučené (či "odejité"; dopis do sborů ze 4.května 1996). Kladl jsem si otázku, zda mám věřit tomu, že Boží svatý Duch vedl odpovědné muže organizace SJ k tomu, aby více než 55 let vylučovali své bratry za nástup civilní služby, a pak je najednou, po těch více než 55 letech, ten samý Boží Duch vedl k tomu, aby civilní službu povolili?

Pro mě je to názorný příklad toho, kam to vede, když se "*jako nauky vyučují lidské příkazy*" (Marek 7:7).

Jak je vidět z příkladu krále Uzzijáše, který byl postižen malomocenstvím, protože svévolně vkročil do chrámu pálit kadidlo, **žádný člověk nemá právo překračovat hranice Bohem svěřené autority.**

Naproti tomu Pán Ježíš kázal v úplně jiném duchu, ukázal např., že láska je vždy nadřazena zákonu a to dokonce Zákonu Božímu: (Matouš 12:1–4, 7) *V tom období Ježíš procházel v sabatu obilnými poli. Jeho učedníci dostali hlad a začali otrhávat klasy a jíst. 2 Když to viděli farizeové, řekli mu: „Pohled, tvoji učedníci dělají, co není zákonné dělat v sabatu.“ 3 Řekl jim: „Nečetli jste, co udělal David, když on a muži, kteří byli s ním, dostali hlad? 4 Jak vstoupil do Božího domu, a jedli chleby předložené, ačkoli jejich jezení nebylo zákonné pro něj ani pro ty, kdo byli s ním, ale pouze pro kněze? ... 7 Kdybyste však byli rozuměli, co to znamená: „Chci milosrdenství, a ne obět“, nebyli byste odsoudili nevinné.*

A podobně učení apoštolů (Římanům 13:8–10) 8 *Nebudte nikomu dlužni ani jedinou věc kromě toho, abyste jeden druhého milovali; neboť kdo miluje svého bližního, naplnil zákon. 9 Vždyť [sbírka zákona]: „Nedopustíš se cizoložství, nezavraždíš, nebudeš krást, nebudeš chtivý“ a jakékoli jiné přikázání, které existuje, je shrnuto v tomto slově, totiž: „Budeš milovat svého bližního jako sám sebe.“ 10 Láska nepůsobí bližnímu zlo; proto je láska naplněním zákona.*

(1. Jana 3:10–12) 10 *Podle toho jsou zřejmé Boží děti a Ďáblové děti: Žádný, kdo nesetrvává ve spravedlnosti, nepochází z Boha, ani ten, kdo nemiluje svého bratra. 11 Vždyť to je to poselství, které jste slyšeli od počátku, že máme mít jeden k druhému lásku; 12 ne jako Kain, který pocházel z toho ničemného a zabil svého bratra. A kvůli čemu ho zabil? Protože jeho vlastní skutky byly ničemné, ale [skutky] jeho bratra [byly] spravedlivé.*

Nám osobně – vzhledem k závažnosti výše uvedených i jiných zde neuvedených skutečností – naše svědomí nedovoluje odsuzovat křesťany z jiných církví – ať už někdy svědky Jehovovými byli nebo nebyli – plošně jako Bohem neschválené členy Velkého Babylóna – byť i takových lidí je dost. Cítíme, že bychom se tak dostali do pozice vyjádřené v Římanům 14:4

"Kdo jsi ty, abys soudil domácího sluhu [někoho] jiného? Svému vlastnímu pánovi stojí nebo padá.";

a v Jakubovi 3:8–10

"Ale jazyk, ten nemůže zkrotit nikdo z lidí. Je to nepoddajná, škodlivá věc, plná smrtonosného jedu. 9 Jím žehnáme Jehovovi, ano Otcí, a přece jím proklínáme lidi, kteří začali existovat „v Boží podobě“. 10 Z týchž úst vychází žehnání a proklínání."

Bible je přeložena do 2500 jazyků. To je mnohem větší množství, než v jakém vycházejí publikace svědků Jehovových. (Strážná Věž - w08 5/1 str. 18 Jak si vybrat dobrý překlad Bible?; a tabulka na <http://vaclavbednar.wordpress.com/2011/03/11/bible-byla-prelozena-do-kasmirskeho-jazyka/>)

Velké množství lidí po celém světě opravdově činí pokání a přijímá obět Ježíše Krista, která smývá hříchy lidí všeho druhu. Musíme mít naprosto stoprocentní jistotu, abychom mohli říct, že na toho a toho člověka se tato obět nevztahuje, jinak se před Bohem dostáváme do velmi těžkých problémů. "Nesudíte, abyste nebyli souzeni" (Matouš 7:1) Pokud odsoudím nějakého člověka za něco, co Bible jasně nevymezuje, že tím člověk ztrácí Boží přízeň, stavím se do role Boha a soudce, a přivádím na sebe Boží zlobu.